

ŠKOLA KADEŘNICKÝCH HVĚZD

Hvězdy v žádném oboru jak známo z nebe nepadají. K tomu, aby nezazářily pouze jako komety, potřebují nejen talent, ale především důkladnou odbornou a teoretickou přípravu. Řada známých a úspěšných kadeřníků v hlavním městě absolvovala vyhlášené STŘEDNÍ ODBORNÉ UČILIŠTĚ KADEŘNICKÉ v Praze 8, Karlínské náměstí, které v letošním roce slaví 50 let od svého vzniku. Některé z nich jsme požádali, aby zavzpomínali na školní léta a připomněli, čím je tato škola výjimečná a proč patří už 50 let mezi nejvyhledávanější. Dalo by se vůbec zmapovat, kolik z více než stovky absolventů ročně se opravdu prosadí v oboru? „To se bohužel zjistit nedá, ale řadu z nich potkávám na prestižních soutěžích i kadeřnických akcích, někteří dokonce se školou naváží spolupráci. Těší mě, že mají odvahu pustit se do podnikání a snahu zviditelnit se – to je ta nejlepší motivace pro mě a celý pedagogický sbor do dalších let,“ říká Mgr. JAN CIGÁNIK, současný ředitel školy.

1945 – obor holič, kadeřník a vlásenkář se vyučoval na škole Antonína Zápotockého společně s obory číšník, kuchař, cukrář, švadlena a krejčí.

1948 – vznikla Základní odborná škola pro holiče a kadeřníky.

1954 – byla zřízena Sdružená učňovská škola pro krejčí, kniháře a štukatéry, jejíž součástí byl také 2letý, později 3letý obor pro holiče-kadeřníky. Praktické vyučování probíhalo v učňovském středisku v Řeznické ulici, které patřilo podniku Kadeřnické a lázeňské služby hlavního města Prahy, teoretické vyučování v budově v ulici Nikose Belojannise (nyní Drtinově) na Smíchově společně s žáky dalších oborů.

1. 9. 1963 – vzniká Odborné učiliště zřízené Národní výborem Praha a spravované podnikem Kadeřnické a lázeňské služby hl. města Prahy (později Kadeřnictví hl. města Prahy). Škola získala k užívání bývalé skladové prostory v Braníku (obecně zvané Dobeška), kde postupně vznikly 3 pavilony určené pro teoretické vyučování. Pro odborný výcvik 1. a 2. ročníků vyčlenil zřizující podnik několik svých provozoven v různých pražských čtvrtích. Učni 3. ročníků absolvovali praxi individuálně po boku zkušených profesionálů na běžných provozovnách podniku. Do roku 1970 se ve vedení školy vystřídali J. Čáp, A. Novanský a K. Šporcl.

60. léta – EVA KAMENÍKOVÁ

Majitelka pražského Studia Real a první prezidentka české asociace Haute Coiffure Française se v kadeřnickém oboru pohybuje odmalička, protože kadeřnicí byla i její maminka. Shodou okolností bydlela s rodinou v domě v Řeznické ulici, kde měla učňovská škola náležející pod podnik Kadeřnická a lázeňské služby hlavního města Prahy, předchůdce dnešní SOU, jednu ze svých kadeřnických provozoven. „Na praxi jsem to měla pár minut po schodech a také teoretické vyučování probíhalo nedaleko – v budově kousek od Vyšehradu,“ vzpomíná s úsměvem. „Pamatuji se, že mistři odborného výcviku se nám hodně věnovali. Tak dlouho nám všechno vysvětlovali a ukazovali, dokud jsme to nepochopili. Naučila jsem se všechny základní techniky, které jsem potom v salonu využila. Počínaje různými metodami stříhu, přes pokládanou vlnu a kroužkování až po holení.“ Jen výčesům a drdolům se moc nevěnovali, to pak doháněla až v salonu. A soutěžím také příliš neholdovala, protože byla tehdy velká trémistka.

Se SOU kadeřnickým spolupracovala Eva Kameníková i během svého dalšího profesního života. Dlouhá léta byla členkou školské rady a také zkušební komise u závěrečných zkoušek. Když v roce 1996 otevřela Studio Real v Dřevné ulici, oslovila 8 absolventů SOU kadeřnického a pozvala je na 14 dní, aby jí v provozu předvedli, jak jsou na praxi připraveni. „Od té doby vlastně pokaždé, když hledám nové zaměstnance, nejprve volám do školy. Dva z nich jsou u mě dlouhá léta – Michal Zelenka, který se vypracoval až na pozici ambasadora L'Oréal Professionnel, od roku 1997 a Milan Janura už 8 let,“ prozrazuje a dodává, že sice vybírá během závěrečných praktických zkoušek, ale vždycky se také na případné adepty ptá jejich vyučujících.

„Určitě bych všem žákům doporučila během třetího ročníku chodit do salonů – když už ne na praxi, tak alespoň se dívat na práci profesionálů. To je případ Patricie Fröhlichové, která ke mně nastoupila letos v září. Sama si náš salon našla a přicházela, kdykoli měla volno. Samozřejmě jsem se šla podívat do provozovny na Invalidovně, kde dělala v červnu závěrečné zkoušky, ale už jsem byla vlastně rozhodnutá, že jí nabídnu práci,“ říká Eva Kameníková a oceňuje, že karlínská škola podle ní vždycky uměla žáky motivovat, aby měli zájem o obor a snahu dál se rozvíjet.

GRATULACE OD EVY KAMENÍKOVÉ:

„Co bych škole popřála do další padesátky? Jen tak dál! Vedení školy i učitelský sbor to dělají dobře a mají můj obdiv. Líbí se mi, že sami mají radost z toho, když se jejich absolventům v životě daří.“

1970 – do funkce vedoucí Odborného učiliště byla obsazena Marie Jenšíková, která se v souladu s tehdejšími požadavky zřizovatele zaměřila zejména na odborné i pedagogické vzdělávání mistrů odborného výcviku, a tedy na zkvalitňování výuky v oboru.

1976 – škola začala přijímat i mimo-pražské žáky, pro které musela zajistit ubytování na internátě. Nejprve to bylo v Domově mládeže v Praze 4 Libuši, o rok později v Praze 8 Karlíně, v Thámově ulici.

1977 – Marie Jenšíková byla jmenována ředitelkou podniku Kadeřnictví

hl. města Prahy a na Odborném učilišti zaujal její místo PaedDr. Ladislav Polívka.

1979 – došlo k zásadní přestavbě učňovského školství u nás. Z Odborného učiliště se stalo Střední odborné učiliště Místního hospodářství v čele s ředitelem Ladislavem Polívkou. Studium bylo tehdy prodlouženo z dosavadních 36 na 40 měsíců, přičemž 4 měsíce byly určeny pro absolvování povinné praxe v provozovnách podniku a teprve po nich skládali žáci závěrečné zkoušky.

70. léta – DÁDA KUSÁ

Na SOU kadeřnické, které v roce 1976, kdy Dáda končila základní školu, sídlilo na Dobešce v Praze 4, se dostala úplně náhodou. „Když mě nepřijali na oděvní průmyslovku, zhroutil se mi celý svět. Na pracovním úřadě mi tehdy nabídli možnost studovat místo toho několik učebních oborů – vybrala jsem si kadeřnický, protože mi připadal nejvíce kreativní. V 15 letech jsem neměla tušení, jak mi toto rozhodnutí změní život,“ ohlíží se za svými začátky. „Neměně dlouhé vlasy miluji odedávna, dokonce i u mužů. Navíc se mi líbilo, že při této práci je hned vidět výsledek – a to je pro mne jako velmi netrpělivého člověka také důležitý aspekt.“

Protože je od přírody tvořivá, ve škole ji bavila především praxe. „Pamatuji se, že jsem pracovala v provozovně na Strahově a mezi moje tehdejší zákazníky patřil například Emil Zátopek. Byl skvělý a hlavně kvůli

němu jsem se naučila i pánské střihy, které mě nikdy moc nelákaly," usmívá se při vzpomínce na vyhlášeného sportovce a dodává, že velmi záhy se dostala i k soutěžením, v němž pokračovala ještě po absolvování. Ve třetím ročníku postoupila do celorepublikového kola, které vyhrála a stala se juniorskou mistryní v dámské účesové tvorbě. Díky tomu se seznámila s dalším dnes známým kadeřníkem, který do školy nastoupil pár let po ní – Tomášem Kotlářem. Jako tlumočnick ji doprovázel na mezinárodní soutěži do Maďarska.

„Definitivně jsem oboru propadla až po nástupu do Studia mladé módy Vladimíra Mareše. Sešla se v něm parta nadšenců, se kterou jsem absolvovala módní přehlídky, cesty do zahraničí i školení pod vedením francouzských kadeřníků. Když mi bylo asi 19, tak jsem poprvé školila učitele odborného výcviku, kteří mě ještě nedávno učili. To byla zkušenost k nezaplacení.“

Během dalších let trénovala žáky ze SOU na soutěže – mimo jiné i svého budoucího kolegu Tomáše Kotlára. Ale především se začala věnovat kracím z dlouhých vlasů, které obdivují kadeřníci od nás i ze zahraničí.

Před časem ji přizval ke spolupráci současný ředitel SOU Jan Cigánik. V našem časopise jsme přinesli reportáž ze školení učitelů odborných předmětů zařazeného do projektu DVPP, probíhajícího pod patronátem odboru školství, mládeže a sportu Magistrátu hl. města Prahy, kde předváděla Dáda Kusá kreativní účesy z dlouhých vlasů. *„Překvapilo mě, jaké nové možnosti nyní škola žákům nabízí, jak se je snaží pro ten obor nachnout a pomoci jim najít uplatnění v praxi. Přiznám se, že by mi vůbec nebylo proti mysli, kdyby tady za pár let studoval můj syn.“*

GRATULACE OD DÁDY KUSÉ:

„Přála bych škole, aby se na ni žáci hlásili proto, že tuto profesi chtějí dělat, ne kvůli rodičům. Jsou tam bezvadní učitelé, kteří se snaží předat jim co nejvíce praktických dovedností. I je určitě motivuje, když vidí zájem ze strany dětí.“

1983 – pro absolventy oboru kadeřník bylo zavedeno 2leté dálkové maturitní studium Vlasová kosmetika.

1987 – ředitelem SOU MH se stal Mgr. František Kocourek, který se výrazně zasloužil o rozšíření a zkvalitnění výuky praktického výcviku.

80. léta – TOMÁŠ KOTLÁR

Na léta, která strávil v SOU kadeřnickém na Dobešce, vzpomíná rád. Tehdejší vedení pořádalo pro žáky, kteří měli o obor zájem, řadu akcí – počínaje školními soutěžemi a konče cestami do zahraničí. *„Část mé rodiny pochází z Maďarska, proto už od malička umím maďarsky a škola mě využívala při různých kadeřnických akcích jako tlumočnicka. Tak jsem jako úplný začátečník viděl zblízka práci slavných kadeřnických mistrů například na Mezinárodním festivalu účesů v Lucerně,“* prozrazuje, co o něm možná někteří kolegové nevědí. Ale především díky své kadeřnické zručnosti se účastnil i účesových přehlídek v tehdejších východním bloku (NDR, Polsko, Ukrajina) a dalších prezentací.

„Měl jsem štěstí, že se nám učitelé odborného výcviku hodně věnovali. Dodneška vzpomínám na Jana Vlka, který se od nás ochotně nechával holit, přestože zato občas platil vlastní krví... Měl bych se taky zmínit o své mistrové ze 3. ročníku, která mě přiměla přihlásit se do soutěže. Nakonec jsem vyhrál celoškolské kolo a na juniorském mistrovství republiky jsem byl třetí,“ vzpomíná Tomáš Kotlár a dodává, že na celorepublikovou soutěž ho připravoval kadeřnický mistr pan Valášek a taky Dáda Kusá.

A co mu vlastně škola dala? *„Určitě perfektní teoretické základy, ale i zajímavé zkušenosti s vystupováním na veřejnosti, které se mi později hodily. Nejdůležitější je samozřejmě praxe a tu vám dá teprve každodenní působení v salonu. A hlavně musíte mít kolem sebe lidi, kteří se vám věnují, učí vás nové a nové věci.“* Tomáš měl štěstí, že se hned po vyučení dostal do salonu Vladimíra Mareše Studio mladé módy. Den co den sledoval práci zkušenějších kolegů, hltal jejich příběhy a žil oborem... Za pár let pak se svým mladším kolegou Davidem Zelinkou otevřel salon Picasso a začal pořádat stejnojmennou kadeřnickou show.

Občas se u něj v salonu objevil někdo ze žáků SOU kadeřnického s žádostí o praxi v salonu, ale jinak toho o své někdejší škole moc nevěděl – kromě toho, že se přestěhovala do Karlína. *„Až před několika lety mě oslovil nový ředitel Jan Cigánik, který shodou okolností patří mezi mě o něco starší spolužáky. Čas od času se jdu podívat na nějakou školní akci a povyprávím žákům o svém podnikání. Pravidelně je také zvu na Picasso Hair Show a musím říct, že na rozdíl od ostatních škol, kterým také posíláme pozvánku, tady je zdaleka největší zájem o vstupenky,“* přiznává. Současný systém výuky mu připomíná staré časy: *„Vedení školy se snaží děti motivovat, aby je obor bavil a měly chuť opravdu pracovat v salonu. Pořádá řadu mimoškolních akcí, kde se mohou realizovat a pobavit, a to je rozhodně dobře.“*

GRATULACE OD TOMÁŠE KOTLÁRA:

„Osobně přeji škole do dalších let především učitele, kteří ovládají výuku hrou, a aby co nejvíce jejich absolventů zůstávalo v oboru, protože to je ta nejlepší motivace do budoucnosti.“

1993 – dálkové maturitní studium pro absolventy oboru kadeřník Vlasová kosmetika se změnilo z 2letého v 3leté.

1997 – název školy se změnil na dnešní SOU kadeřnické, které získalo statut státní příspěvkové organizace. V 90. letech získali žáci školy řadu cen na prestižních oborových soutěžích a nejeden juniorský mistrovský titul.

90. léta – PETRA MĚCHUROVÁ

Jedna z mála českých kadeřníků, kteří získali věhlas i v zahraničí. O obor se zajímala odmalička a byla šťastná, když ji přijali ke studiu na SOU kadeřnickém, jež tehdy sídlilo na Dobešce. A jak ji škola připravila pro budoucí praxi? „Učit se člověk musí neustále, je ale potřeba mít dobré základy – především v oblasti dámských i pánských střihů, natáčení vlasů na natáčky, foukání, aplikace trvalé – a ty jsem rozhodně dostala. Tak jako u každé profese však platí, že kadeřník se musí dále vyvíjet, hledat inspiraci, sledovat módní trendy a hlavně se takzvaně vystříhat,“ vysvětluje Petra Měchurová a dodává, že hodně jí pomohlo i to, že se už během studia začala účastnit soutěží. „To byla pro mě velká motivace. Mohla jsem předvést svoje dovednosti a poměřit je s ostatními a škola mě v tom hodně podporovala. Vzpomínám si, že jsme se v té době na soutěžích potkávaly s Blankou Haškovou, která soutěžila v pánské kategorii.“ Petra v soutěžení pokračovala i po absolvování školy, získala mimo jiné v letech 1997 a 1998 dva mistrovské tituly a následně se zúčastnila i mistrovství světa ve Washingtonu a v Soulu. V dalších letech k tomu přidala například několik trofejí z prestižní soutěže Czech&Slovak Hairdressing Awards, které završila titulem nejcennějším – Kadeřník roku.

Kadeřnice Petra Měchurová dlouhodobě spolupracuje se značkou

L'Oréal Professionnel, stala se její ambasadorkou a v roce 2001 otevřela prestižní salon v centru Prahy. Vede odborné semináře zaměřené na barvy a střihy, styling nebo focení kadeřnických kolekcí. Vystupuje s autorskými účesovými show v Paříži, Cannes, New Yorku, Buenos Aires, Kyjevě a na světově proslulé Alternative Hair Show ve Vídni a Londýně. V oblasti školení spolupracuje i se SOU kadeřnickým. „Už několik let pravidelně připravujeme pro žáky kadeřnická školení, která probíhají ve školícím centru na Invalidovně. Těší mě, že se škola čím dál více otevírá novým možnostem. Snaží se připravovat žáky lépe pro budoucí praxi, proto pro ně pořádá různé akce, během nichž mohou předvést svou kreativitu a vyzkoušet si například jak udělat kadeřnickou show a vystoupit před diváky,“ podotýká Petra.

Také pro ni je určitou zárukou kvality, když je kadeřník absolventem SOU kadeřnického v Praze 8. „Samozřejmě při výběru zaměstnanců nehlédíme jen na školu, ale také na praxi. A máme i další kritéria, z nichž nejdůležitější je zájem o obor, chuť dál se učit a dělat své řemeslo s láskou a pílí,“ prozrazuje Petra Měchurová, jaké nároky klade na kolegy, kteří chtějí pracovat v jejím salonu, jež je mimo jiné členem české asociace Haute Coiffure Française.

GRATULACE OD PETRY MĚCHUROVÉ:

„Ráda bych škole popřála, aby si do budoucna udržela svou reputaci, byla stále otevřená novým projektům – a samozřejmě co nejvíce prostředků, aby je mohla realizovat. Ať se jí i nadále daří motivovat žáky a směřovat je k plnění profesních snů.“

2001 – SOU kadeřnické bylo zařazeno mezi školy, jejichž zřizovatelem je Magistrát hl. města Prahy. V témže roce se škola přestěhovala z již nevyhovujících prostor do budovy v Roškotově ulici v Praze 4. Působení v bezprostředním sousedství hudební konzervatoře však nebylo ideální...

2003 – SOU kadeřnické se přestěhovalo do po povodních zrekonstruované budovy bývalého Těsnopisného ústavu v Praze 8, Karlínské náměstí 1, kde sídlí dodnes. V současné době má škola celkem 6 vlastních kadeřnických provozoven, v nichž probíhá odborný výcvik. Poprvé jí velkorysé

prostory umožnily vybudovat novou provozovnu v duchu moderního kadeřnického salonu přímo v historické budově v Karlíně. Jako jedna z mála se škola může pyšnit také vlastním školícím a vzdělávacím centrem na Invalidovně v Praze 8, které si od ní pronajímají k těmto účelům i firmy zastupující různé značky profesionální vlasové kosmetiky.

2010 – Mgr. František Kocourek odešel do důchodu a novým ředitelem se stal jeho dosavadní zástupce pro odborný výcvik Mgr. Jan Cigánek.

První desetiletí 21. století – HONZA HLAVÁČEK a MARTIN LOUŽEKÝ

Tato nerozlučná dvojka se potkala ve škole. Honza Hlaváček byl tehdy ve třetím ročníku a Martina Loužekého, který zrovna nastoupil do prvního, si vybral za modela do pánské kategorie pro školní soutěž. Slovo dalo slovo, kluci začali na soutěže trénovat společně a po několika letech samostatného podnikání letos v lednu otevřeli v Praze 2 Hlaváček & Loužeký Hair Salon.

Se školou dodnes spolupracují a oceňují, jak je připravila do života. „Hlavně nám dodala motivaci k práci – poměrně rychle jsem pochopil, že nemusím celé dny stát u křesla a stříhat zákazníky. Že mohu dělat i řadu zajímavých činností, jako je třeba vedení seminářů, fotografování kolekcí nebo soutěžení,“ vypočítává Honza a vzpomíná na skvělou mistrovou Ladislavu Kosinovou. „Získali jsme perfektní základy a díky soutěžím také potřebnou zručnost,“ dodává Martin a přiznává,

že poté co vyhrál školní soutěž, připadal si jako mistr světa. „Když jsem pak v celorepublikovém kole skončil na čtvrtém místě, hrozně mě to zklamalo, ale také motivovalo k dalšímu trénování.“

Kontakt se školou v podstatě dodnes oba kadeřníci nepřerušili, naopak vzájemná spolupráce je čím dál tím intenzivnější. S tehdejšími zástupcem a nyníjším ředitelem SOU Janem Cigánikem je poji dlouholeté přátelství – společně realizují různé projekty pro studenty, umožňují budoucím kadeřníkům realizovat praxi v jejich salonu, připravují je na soutěže. „Když jsme studovali my, škola nám dala ty nejlepší podmínky, proto se dneska snažíme jí to vrátet. Oba jsme měli možnost podívat se do zahraničí, takže můžeme porovnat systém výuky tady i tam. U nás dostávají všichni žáci stejné základy a když pak stojí na startovní čáře, je už jen na nich, jak je zúročí,“ vysvětluje Honza Hlaváček.

Proč je podle nich SOU kadeřnické v Praze 8 pro budoucí kadeřníky tou nejlepší volbou? „Protože se tam během tří let naučí všechno potřebné pro praxi, pochopí, jak správně přistupovat k řemeslu, osvojí si disciplínu a třeba i týmovou spolupráci,“ míní Martin Loužecký. Podle něj je skvělé, že škola spolupracuje s řadou firem, které u nás zastupují renomované značky profesionální vlasové kosmetiky. „Firmy si pronajímají od školy prostory školicího centra na Invalidovně a pořádají tam semináře pro svoje kadeřníky, kterých se mohou účastnit také učitelé odborného výcviku, případně i žáci. Zajímavá je také účast na projektech Evropské unie, pořádaných ve spolupráci s pražským magistrátem.“

GRATULACE OD HONZY HLAVÁČKA A MARTINA LOUŽECKÉHO:

„Přejeme škole, aby měla stále tak skvělé vedení i učitelský sbor a aby se na ni hlásili jen žáci s opravdovým zájmem o obor. V posledních letech počet absolventů, kteří po zkouškách nastupují do salonů, roste, a to je důkaz, že škola jde správnou cestou.“

KADEŘNÍK TĚLEM I DUŠÍ

Současný ředitel SOU kadeřnického Mgr. JAN CIGÁNIK začínal v oboru doslova od píky, nebo chcete-li od hřebene a nůžek. Možná už někdy

v době, kdy jako kluk ostříhal své starší sestře dlouhé vlasy, které nenáviděla, nakrátko, si uvědomil, že chce být kadeřníkem. „Drze jsem se v posledním ročníku základní školy šel přímo zeptat na ředitelství podniku Kadeřnictví, co mám pro to udělat. V té době se na obor kadeřník hlásily především dívky, takže mě úředníci měli tendenci spíš odrazovat. Ale prosadil jsem si svou a nikdy jsem nelitoval,“ vysvětluje a dodává, že je dodnes přesvědčen, že jde o krásnou tvořivou práci, která ho přivedla k dalším zajímavým činnostem a seznámila s řadou bezvadných lidí. Do školy byl přijat koncem 70. let a v ročníku měl dokonce dva spolužáky, kteří rovněž v oboru zůstali.

SOU MH mělo v té době mezi kadeřníky velice dobré jméno a jeho žáci, pokud je obor bavil, měli velkou šanci se zviditelnit a účastnit se zajímavých akcí. „Poměrně často jsme vyjížděli do zahraničí, protože jsme měli družbu s tamními školami, účastnili jsme se školních i celorepublikových soutěží. Tehdejší ředitel byl v organizačním výboru vyhlášeného Mezinárodního festivalu účesů, který se konal v pražské Lucerně, proto jsme tam často chodili pomáhat zejména zahraničním hostům připravovat modelky. Občas mívali zájem i v naší provozovně v Řeznické ulici, tak jsme je mohli pozorovat při práci. Ve 3. ročníku jsem dokonce v Lucerně vystupoval a to byl neuvěřitelný zážitek,“ vzpomíná Jan Cigánik.

Po skončení školy nastoupil do salonu Koruna na Václavském náměstí a zároveň se přihlásil na nástavbové maturitní studium, které absolvoval u Mgr. Františka Kocourka v jeho tehdejší působišti na SOU MH v Mělníku. „Už tehdy mě lákal ředitel Polívka, abych se vrátil do školy jako mistr odborného výcviku, ale chtěl jsem nejdřív získat praxi. Nastoupil jsem až v roce 1985 a zůstal 9 let.“ V té době začal spolupracovat s Dětským domovem v Nemyšli a když se pak otevíral soukromý Dětský domov v Korkyni, požádala ho tamější ředitelka o pomoc. „Vzal jsem si ve škole roční neplacené volno, začal pracovat jako vychovatel v dětském domově. Ale ze cviku jsem nevyšel, protože jsem stříhal děti i kolegyně. Řada našich dětí se dokonce vyučila kadeřnickému řemeslu. Bylo to krásné období a spousta tehdejších svěřenců patří k mým blízkým přátelům.“

Po krátkém působení v Itálii, kde se na čas vrátil ke kadeřnické profesi, začal Jan Cigánik v roce 1997 pracovat jako odborný vychovatel v Diagnostickém ústavu. „S ním také spolupracuji dodnes – v rámci našich projektů chodí žáci stříhat klientky ústavu, takže mají možnost ověřit si, že práce v oblasti služeb je náročná a vyžaduje individuální přístup,“ vysvětluje a dodává, že to není v současnosti jediný projekt s tímto zaměřením. Žáci chodí také česat pacienty na psychiatrické oddělení motolské nemocnice. Škola se snaží přispívat i k porozumě-

ní mezi generacemi – budoucí kadeřníci pravidelně češou děti z mateřské školy V Zápolí a v rámci projektu Měsíc seniorů se věnují starším lidem ve věku svých prarodičů.

V roce 2001 Jan Cigánik nastoupil znovu do SOU kadeřnického, tentokrát jako zástupce ředitele pro odborný výcvik. „Bylo to zase něco úplně jiného než pozice mistra odborného výcviku. Měl jsem důvěru ředitele, kterého jsem znal z dřívějšíka, takže jsem mohl zahájit projekty, posunující obor na vyšší úroveň. Žáci se nadále s úspěchem účastnili soutěží, začali jsme připravovat tematické přehlídky účesové tvorby a navazovali jsme užší spolupráci s firmami zastupujícími profesionální vlasovou kosmetiku,“ popisuje aktivity školy, na kterých se podílel a stále alespoň zdá-li podílí. Netají se tím, že jeho cílem vždycky bylo nabídnout žákům víc, než jen základní vzdělávací program a motivovat je, aby kadeřnické řemeslo měli rádi. O tom, že se mu to daří, svědčí mimo jiné i ohlas účesových přehlídek, které jsou pravidelně k vidění na veletrzích Schola Pragensis i World of Beauty & Spa.

Když se Mgr. František Kocourek rozhodl v roce 2010 odejít do důchodu, doporučil na své místo jednoznačně svého zástupce. „Měl jsem podporu lidí ve svém okolí a také řadu nápadů, jak by škola mohla pokračovat ve své tradici, a přitom reagovat na změny v oboru. Velkou výhodou

pro mě byla 10letá praxe ve funkci zástupce ředitele, ale i praktická znalost kadeřnického řemesla,“ připomíná Jan Cigánik pocity, se kterými se hlásil do konkurzu na místo ředitele SOU kadeřnického. Od svého nástupu se snaží hlavně prohloubit spolupráci s renomovanými firmami i s osobnostmi kadeřnického oboru, které mohou být pro žáky velkou inspirací. Modernizací prošla většina školních provozoven, aby více připomínaly atmosféru skutečných salonů, v nichž by absolventi měli najít uplatnění. „Záleží nám na tom, aby nastupovali do praxe co nejlépe připraveni, proto se snažíme reagovat na novinky v oboru. Základní techniky musí zvládnout stejně jako my před lety, ale ve třetím ročníku už se zabývají například náročnou účesovou tvorbou – tedy výčesy různých typů, ale i účesy podle nejnovější módy.“

Učňovské školství se v posledních letech potýká s nedostatkem žáků, SOU kadeřnickému se však zatím daří bez problémů naplnit každoročně čtyři první ročníky (120 žáků) a velké procento jeho absolventů se v oboru opravdu uplatní. „Spolupracujeme se svým zřizovatelem, Magistrátem hlavního města Prahy, který připravuje společně s Hospodářskou komorou a za finanční podpory Evropské unie různé projekty zaměřené na další vzdělávání učitelů odborných předmětů v jednotlivých oborech, na zvyšování zručnosti žáků a také jejich šancí najít po slože-

ní závěrečných zkoušek zaměstnání. Jsou to například projekty Řemeslo žije, DVPP, soutěž Solertia a mnoho dalších,“ vypočítává ředitel Cigánik. Potencionální zaměstnavatele zve škola pravidelně na školní akce či závěrečné praktické zkoušky, aby si mohli vybrat nové kadeřníky do svých salonů. Její žáci se také s úspěchem účastní všech dostupných odborných juniorských soutěží, jako je například Harmonie, Wella Junior Cup, Kalibr Cup apod.

O tom, že škola má dobré jméno nejen mezi majiteli prestižních kadeřnických salonů, ale i mezi mladými lidmi, svědčí ocenění Nejlepší střední škola roku 2013 v Praze, kterou se může od loňského školního roku pyšnit (o udělení rozhodují výhradně studenti). Zájemce o studium přitahují také interaktivní internetové stránky www.souhair.cz a články, publikované v odborných a dalších médiích. Pokud byste se chtěli dozvědět více o historii SOU kadeřnického, tak učitelka odborných předmětů Pavla Nápravová v současné době zpracovává bakalářskou práci na toto téma. Slavné výročí si škola připomene za přítomnosti členů současného a bývalého pedagogického sboru, dnešních studentů i nejnámějších absolventů a dalších hostů na oslavě, která se uskuteční 28. listopadu v Českém muzeu hudby v Praze 1.

Připravila ym

Foto: archiv školy a kadeřníků

